

altrecht

**eetstoornissen
rintveld**

*specialistische geestelijke
gezondheidszorg*

‘In de hand’

Ingang tot gesprek

Gevoelens zijn soms lastig te beschrijven, laat staan wanneer je er in verstrikt lijkt te zitten en ze bezit van je nemen. Door onmacht kan je denken dat je er alleen voor staat. Altrecht Eetstoornissen Rintveld biedt een luisterend oor en wil laten merken dat de interne strijd van patiënten en hun naasten niet een eenzame weg hoeft te zijn. Ook dit beeld kan daaraan bijdragen. Roxanne Vernimmen, voorzitter raad van bestuur Altrecht: “In de hand zal ongetwijfeld gaan dienen als **een teken van hoop** voor patiënten van Rintveld en hun familieleden. Door het beeld en de informatie over de bijbehorende thema’s, kan het kunstwerk het gesprek over het eigen herstelverhaal op gang brengen.”

Wat zie je?

‘In de hand’ laat de contouren van een mensfiguur zien. **Zie je hier leegte in of juist ruimte voor invulling?** De persoon staat in een houding alsof deze met een ander aan het dansen is. Omdat alleen de contouren zijn vormgegeven, is de omgeving er doorheen te zien. De handen zijn het enige massieve onderdeel van het beeld.

Wat valt op aan de handen, waarom zou dat zijn? De handen staan in een positie, zodat het lijkt of ze van de figuur zelf zijn, maar ze zijn van degene met wie deze persoon aan het dansen is. Het beeld is mensgroot (1,80m) waardoor je er ‘oog in oog’ mee kan staan. Het beeld staat niet op een sokkel, maar met de voeten op de grond, net zoals jij.

Waar denk je dat het over gaat?

‘In de hand’ gaat over het gegeven dat een ziekte kan voelen als een goede vriend, terwijl het tegelijkertijd de grootste vijand kan zijn. Een stoornis, zoals een eetstoornis, kan iemand letterlijk laten verdwijnen. De ziekte neemt het over. Vandaar dat bij ‘In de hand’ alleen de omtrek van de figuur te zien is. De leegte die de ziekte kan veroorzaken, is het enige wat er nog is. Zo kan dat voelen. **De handen staan voor het feit dat de ziekte aangepakt kan worden en dat een mens, hoe ziek ook, niet de ziekte is, maar de ziekte ‘in de hand’ kan krijgen.** Dan kan er ook weer ruimte ontstaan voor de omgeving en gezocht worden naar een invulling van het leven. Ondanks dat het een interne strijd is om tegen een ziekte in te gaan, staat de figuur in een danshouding. Juist omdat een ziekte heel verraderlijk kan zijn. Maar ook omdat een liefdevolle houding tegenover de enige persoon nodig is om de strijd te winnen.

Wie heeft het gemaakt?

Kunstenaar Anne Dronkers heeft op basis van haar eigen ervaringen dit beeld ontwikkeld. En samen met de bronsgieter in bronsgieterij van der Kleij het beeld gerealiseerd. Het beeld is ontstaan vanuit de vraag, van haar psychiater destijds, om de complexiteit van ziek-zijn en het hiermee omgaan zichtbaar te maken.

Anne Dronkers: “Zelf heb ik ook ervaren hoe het is om te worstelen met een eetstoornis. Van 2005-2006 ben ik door de gevolgen van anorexia nervosa in

verschillende ziekenhuizen opgenomen geweest. Daarna heb ik een jaar lang intern behandelingen gehad bij Rintveld en ben ik tot 2014 ambulante begeleid. In 2007 kon ik een opleiding aan de kunstacademie te Utrecht gaan volgen en hieraan ben ik in 2011 afgestudeerd. Tijdens de kunstacademie ontwikkelde ik vaardigheden om persoonlijke ervaringen om te zetten in beeldend werk met universele thema's. Doordat ik twee jaar buiten het 'normale' leven heb gestaan, was ik me daarna bewuster van hoe bijzonder het 'gewone' kan zijn. Ik mocht bijvoorbeeld in het ziekenhuis een lange periode niet lopen. Dan was het al bijzonder als ik twee minuten in een rolstoel buiten mocht zijn. Toen ik weer aan het 'normale' leven ging deelnemen, merkte ik dat mensen daar gauw aan 'het bijzondere van het gewone' voorbijgaan."

Waarom dit kunstwerk?

Anne Dronkers: "Voor mij is de functie van kunst bewustwording te creëren in hoe er naar de dingen gekeken wordt, om zo nieuwe mogelijkheden te ervaren. Met dit beeld wil ik graag **herkenning, met daarnaast ook nieuw inzicht en een gevoel van hoop door verwondering** bewerkstelligen. Ook toen ik heel ziek was, had ik een kunstboek in de buurt. Hoe ver weg ik zelf ook was, kunst bleef voor mij een contact met de wereld om mij heen. Met het maken van beeldend werk voel ik mij een completer persoon. De eetstoornis heeft mij willen laten verdwijnen. Beeldend werk maakt zichtbaar dat ik er ben. Doordat ik met mijn beeldend werk mensen kan bereiken en raken, voel ik dat ik daarmee ook mezelf bereik, en in mijn kracht sta. Deze wisselwerking is voor mij ook een aspect van de kracht van (beeldende) kunst."

Het beeld is uitgevoerd in brons. Dit materiaal kan geassocieerd worden met een monument. De klassieke uitstraling van dit materiaal past bij de gewichtigheid van het onderwerp. Dit beeld is geen monument, maar brengt wel een ode aan degene die de strijd is aangegaan of nog aangaat. Mensen met een eetstoornis hebben vaak een enorme kracht, die destructief kan werken wanneer de ziekte de overhand heeft, maar die ook nodig is om het van de ziekte te winnen. Deze constructieve kracht, die iedereen heeft, toont dit beeld.

'In de hand' raakt universele thema's. Het gaat niet alleen over de interne strijd die mensen met een eetstoornis kunnen hebben. Iedereen kan zich erin herkennen, er een associatie bij hebben. Juist omdat het gaat over thema's die moeilijk onder woorden zijn te brengen, biedt dit beeld een nieuwe ingang tot gesprek. Deze brochure kan fungeren als een handleiding daarbij.

Isis Elzackers, psychiater:
"Ik denk dat 'in de hand' een mooie beeldende bijdrage kan zijn aan een wereld waarin al zoveel wordt gepraat, maar soms zo weinig gezegd."

Altrecht Eetstoornissen Rintveld
Wenshoek 4
3705 WE Zeist

Telefoon: 030 - 696 54 77
E-mail: rintveld@altrecht.nl

 www.altrecht.nl